

The work has been nourished for the past ten years by numerous travels in Asia. Author sensitized by the colors of landscapes as well as their multiple local cultures with a particular attraction for Japan.

Designer lives and works in Mallorca, where exhibited at the ARTE CASA gallery in Andraxt.

Костогриз Ю.О.

Аспірант кафедри ергономіки і проектування одягу

Герасименко О.Д.

Аспірант кафедри ергономіки і проектування одягу

Пашкевич К.Л.

Доктор технічних наук

Професор кафедри ергономіки і проектування одягу

Київський національний університет технологій та дизайну

ХУДОЖНИКИ-МОДЕЛЬЄРИ ЧОЛОВІЧОГО ОДЯГУ В УКРАЇНІ В 1970-80-Х РОКАХ

Останнім часом науковці активно досліджують розвиток чоловічої моди в Україні у ХХ столітті, проте, про провідних художників-модельєрів, творців чоловічої моди того часу в загальному доступі недостатньо інформації. Метою дослідження є визначення провідних фахівців, які розробляли моделі чоловічого одягу в 1970-80-х роках в Україні та представляли моделі у фахових друкованих виданнях.

Основним джерелом інформації, де українські Будинки мод друкували перспективні моделі, розроблені власними художниками-модельєрами, був збірник "Краса і мода", створений за ініціативою В. Несміяна та його перших редакторів Н. Кіллерог і Н. Шевченко [1]. Журнал видавався щоквартально з 1970 по 1988 рік [2]. Нами визначено, що моделі чоловічого одягу від Київського Будинку моделей представляли художники-модельєри Л. Дмитрієв (1970), Л. Загубін (1970), Г. Хохлов (1970-1971), Ф. Габєєв (1970-1980), Є. Кухаренко (1970-1985), Н. Гасанова (1971), Л. Субатович (1971), Б. Ярошевська (1972-1981), Є. Кукліна (1974), Т. Забанова (1975-1977), І. Лапинський (1976, 1980), Л. Мельникова (1980), Ю. Ніконов (1987). Чоловічий одяг від Львівського Будинку моделей представляли художники-модельєри А. Голодієвський (1970-1983), Т. Козаровський (1970-1986), В. Заліський (1971), Л. Заліська (1971), Є. Кожуба (1971), М. Горішний (1971-1987), Д. Тєсляк (1978-1987), Н. Синякевич (1983-1986), Н. Євтушенко (1983-1988), О. Стадник (1986-1988), В. Тукало

(1986-1988), Т. Ільїна (1987), О. Морозова (1987, 1988). Одеський Будинок моделей представляли Г. Гонжаленко (1970-1979), А. Міхов (1970-1985), Ж. Гонжаленко (1971-1973), Е. Скульський (1978-1979). Від Донецького Будинку моделей чоловічий одяг представляв Т. Кондратюк (1970-1980). Дніпропетровський Будинок моделей представляли Н. Баранова (1972, 1979) та В. Гнатюк (1988). Чоловічий одяг від Республіканського Будинку моделей представляв художники-модельєри В. Несміян (1978-1980), який довгий час був художнім керівником Республіканського Будинку моделей, О. Нефьодова (1979), Т. Шевель (1980-1982). Моделі чоловічого одягу, розроблені В. Антоненко, з 1970 року публікувались від Республіканського Будинку моделей, пізніше, до 1977, – від фабрики індошиття і лагодження одягу №3. Фабрику індошиття і лагодження одягу №3 також представляли художники-модельєри Г. Гапон (1970), Л. Самійленко (1970). На різних підприємствах швейної промисловості України тих часів працювали такі художники-модельєри, моделі чоловічого одягу яких публікували у журналі "Краса і мода": Л. Авдєєва, Л. Авілкава, Б. Бурмістров, Г. Горелік, С. Данилюк, Л. Дмитровська, Л. Ігнатова, Ф. Кутєпов, С. Ластик, О. Лукашова, Л. Львов, Т. Масєвська, Л. Мазур, Л. Павлова, О. Рабченюк, Е. Рєзник, М. Сошкін, Л. Сошкіна, В. Тарнавська, В. Турчин, М. Ходорова, Г. Шкарупило, Н. Яковенко. Моделі чоловічих трикотажних виробів від Республіканського Будинку моделей трикотажних виробів представляли С. Межирівська (1970), І. Мітрохіна (1970-1979), О. Тумасова (1976-1980), М. Пашицька (1979-1987), Г. Забашта (1980),

У випуску "Весна-1975" збірнику "Краса і мода" було представлено моделі чоловічого одягу, розроблені М. Вороніним – метром чоловічої моди, знаним фахівцем, пізніше – власником успішного швейного підприємства "Желань" [3]. М. Л. Воронін та В. У. Несміян – співавтори винаходу для вимірювання фігури – жакету для вимірювань [4]. В той же час в Києві працювали відомі майстри з виготовлення чоловічого одягу за індивідуальним замовленням, наприклад, І. Я. Гриншпан – відомий фахівець, який написав кілька книг з конструювання чоловічого одягу [5, 6], Д.М. Пітенін [7] та інші.

Таким чином, проведено огляд та визначено передових художників-модельєрів чоловічого одягу в Україні у ХХ ст., роботи яких публікували у журналі "Краса і мода" – джерелі інформації про новинки моди для широких верств населення в Україні у 1970-80-ті роки. У перспективі подальших досліджень вбачаємо необхідність детальніше розглянути особливості стилю та напрямки роботи провідних художників-модельєрів України другої половини ХХ ст.

ЛІТЕРАТУРА

1. Николаева Т. В., Кокорина Г. В. Творча біографія дизайнера Володимира Несміяна: між пам'яттю та свободою. *Art and Design*. 2018. №3. С. 132-144.
2. *Краса і мода: Збірник*. Київ: Реклама, 1970–1988 роки видання.
3. Воронин М. Л. Конструирование и изготовление мужской верхней одежды беспримечным методом. Київ : Техніка, 1985. 232 с.
4. Мерочный жакет: пат. 963498 СССР: МПК А41Н 1/10; заявл. 04.01.79, 2709009; опубл. 07.10.82, Бюл. № 37.
5. Гриншпан И. Я. Конструирование брюк и жилетов, М., Легпромбытиздат, 1988. 96 с.
6. Гриншпан И. Я. Конструирование мужских пиджаков. М. : Легкая индустрия, 1980. 144 с.
7. Пітенін Д. М. Поліпшення якості пошиття одягу за індивідуальним замовленням К. : Техніка, 1978. 240 с.

Yoshimi Iwata

Artist

Saga, Japan

"YAKIMONO" CONCEPT IN WORKS OF YOSHIMI IWATA

Contemporary art is characterized by a variety of works and authors, one of which is Yoshimi Iwata. If looking back at the work production for about 40 years, it can divide the artist works into two parts – "Potter's wheel" and "free-form". The history of humanity's "freeware" is currently archeologically "Jomon pottery" about 16000 years ago in Japan. We think that this history is one factor that makes the concept of "Yakimono" = "container" flowing deep in our Japanese DNA.

At first author make the body, lid, and spout (Fig. 1., d). Then, gently push it from the inside along the line, that want to deform. The lid is also deformed according to the shape of the body. Then lay the main body and lid on top of each other gently with a tapping bar to create the ideal shape. In each process, if proceed carefully while reading the dry condition of the clay, cracks will occur in each place. Firing was performed in a anagama with firewood.

Next work is by "porcelain" (Fig. 1., c). Although the production method is the same as the above-mentioned pottery. There are points to be noted in the process, because the nature of clay is somewhat different. Firing is oxidation firing byan electric kiln. Author did not use glaze, but painted terashigirata by brush.